

- آقای امینی‌خواه عزیز، سلام عرض می‌کنم خدمتتان. خوش آمدید. سالروز پیروزی انقلاب اسلامی ایران را خدمت شما تبریک عرض می‌کنم.
- بسم الله الرحمن الرحيم. بنده هم خدمت شما و همه عزیزان، عرض سلام دارم. ان شاء الله که این روز هم مثل همه ۲۲ بهمن‌های اخیر برای ملت ما بابرکت باشد.
- ان شاء الله، الهی آمین. آقای امینی‌خواه عزیز، وقتی ما تصاویر را می‌بینیم، این حضور مردم در راه‌پیمایی، یک وحدت عظیمی را در بین آن‌ها به وجود می‌آورد. یک مقدار در مورد این حضور مردم و وحدت‌آفرینی بیشتر برای ما صحبت کنید.
- مرحوم علامه طباطبایی در تفسیر شریف «المیزان» تمثیلی در این باره دارند؛ تمثیل قطره و دریا. به این شرح که اگر ما یک قطره را روی یک برگه کاغذ بریزیم، این چقدر اثرگذار است؟ این قطره فقط یک لک روی کاغذ ایجاد می‌کند. اگر این یک قطره، شد دو قطره، سه قطره، چهار قطره و اگر شد یک دریا چقدر اثرگذار است؟ وقتی این یک قطره، دریا شود که اصلاً آن کاغذ بلکه کتاب‌هایی را هم در خودش منحل می‌کند. این اثر اجتماع و کنار هم قرار گرفتن مردم، دقیقاً اثر قطراتی است که در کنار هم جمع می‌شوند. هر قطره‌ای که کارکرد خیلی مختصری داشت، تبدیل به دریایی می‌شود که می‌تواند مثلاً مملکتی را از خشک‌سالی نجات دهد؛ می‌تواند بسیاری از این زباله‌ها را با خود ببرد و از مملکت دور کند. این وضعیت ماست. خدای متعال در هر ۲۲ بهمن، یک عنایت جدیدی به این مردم می‌کند. هر موقع که مردم این‌گونه در صحنه حاضر می‌شوند، یک عنایت و رحمت جدید را با خودشان می‌آورند. یعنی هر ۲۳ بهمنی که فردای ۲۲ بهمن است، یک تقدیرات و روزی جدیدی را با خودش می‌آورد و همه را بهت‌زده می‌کند.
- بله. بسیار ممنون و متشکرم آقای امینی‌خواه. می‌خواهید از ضرورت حضور مردم هم برای ما بگویید؟ به خصوص در مورد جوانان؛ چون موضوع صحبت ما در این چند روز، جوانان بوده‌اند.
- بله. امیرالمؤمنین صلوات الله و سلامه علیه در نامه‌ای که به مالک‌اشتر نوشته‌اند، می‌فرمایند که مردم، «عمادالدین» و ستون دین هستند. این تعبیر ستون دین، فقط مربوط به نماز نیست؛ احکام اجتماعی، احکام سیاسی و احکامی که نیاز به تجمع دارد، بدون حضور مردم معنایی

ندارد. بسیاری از احکام قرآنی هم این شکلی است: «وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا». اگر مردم در صحنه نباشند، حضور نداشته باشند، حضورشان را نشان ندهند و اعلام آمادگی نکنند، هیچ تحول و اتفاقی در عرصه اجتماع رخ نمی‌دهد. خصوصاً جوانان که در واقع پیستون‌های اصلی حرکت‌اند؛ یعنی بار اصلی و آن تحول نسلی که می‌خواهد رخ دهد، روی دوش آنهاست. خب بزرگ‌ترها وقایعی را دیده‌اند، انقلاب را دیده‌اند، روزهای جنگ را دیده‌اند، ولی اگر ما بخواهیم به حضور بزرگ‌ترها اکتفا کنیم، این انقلاب دیگر جریان نخواهد داشت. از عجایب ۲۲ بهمن این است که ما هر وقت به خیابان می‌رویم، می‌بینیم تعداد جوان‌ها بیشتر است! این چیز عجیبی است. چون آنها انقلاب و جنگ را ندیده‌اند ولی حضور آنها بیشتر از بزرگ‌ترهایی است که آن روزها را دیده‌اند. نوجوان‌ها را می‌بینیم که هر سال کارهایی می‌کنند و ابتکاراتی به خرج می‌دهند، مجسمه‌ای می‌سازند و مترسکی را اعدام می‌کنند و آتش می‌زنند که هر سال بعد از ۲۲ بهمن، در فضای مجازی می‌پیچد. این‌ها کارهایی است که هیچ‌کس به کسی نمی‌گوید، از هیچ‌جا بخشنامه نمی‌شود، از جایی دستور نمی‌آید، از کسی کسر حقوق نمی‌شود، به هیچ‌کس تشویقی نمی‌دهند. همه‌اش خودجوش است. این واقعاً اتفاق عجیبی است. این اصلاً قابل تحلیل نیست که مردم ۴۱ سال خودشان جشن بگیرند برای انقلابی که در هیچ‌جا دنیا سابقه نداشته است. معمولاً دولت‌ها جشن می‌گیرند. اصلاً ممکن نیست یک دولت بخواهد ۵۰ میلیون را کف خیابان بیاورد! مگر چقدر بودجه دارند که بخواهند ۵۰ میلیون نفر بیاورند؟ مخصوصاً شما وقتی راه‌پیمایی تهران را ملاحظه می‌کنید، می‌بینید این سه تا راه‌پیمایی است؛ چون اول شما باید ماشین را باید ۵ کیلومتر آن‌طرف‌تر ببرید پارک کنید تا راه‌پیمایی کنید، بعد چند کیلومتر در آن خیابان اصلی راه‌پیمایی کنید و بعد ۱۰ کیلومتر برگردید و سوار ماشین خودتان شوید! هیچ‌کسی هم گله‌ای ندارد و کسی غر نمی‌زند. همه شاداب‌اند. واقعاً این برکت اهل‌بیت است که انسان در عرصه جامعه می‌بیند؛ خصوصاً بین جوانان.

- بسیار ممنون و متشکرم جناب حجت‌الاسلام امینی‌خواه. بسیار ممنون و سپاسگزاریم که این مدت را همراه ما بودید. یا علی.